

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/317/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114201906
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1114201906.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Kataríny Javorčíkovej a z členiek senátu JUDr. Edity Szabovej a Mgr. Barbory Bartekovej, v právnej veci navrhovateľov v 1. rade: W. T., nar. XX.X.XXXX, bytom K. č. XXX, XXX XX N. a v 2. rade: X. T., nar. XX.X.XXXX, K. č. XXXX, XXX XX N., proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody a iné, o odvolaní navrhovateľov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 27.3.2015, č.k. 6C/8/2014-108, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 27.3.2015, č.k. 6C/8/2014-108 potvrdzuje.
Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľov, ktorým sa domáhali zrušenia rozsudku Najvyššieho súdu Bratislava č. 1CZ 21/91 zo dňa 30.4.1991 a rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 7C/303/91, zo dňa 6.12.1991, prikázania vlastníckeho práva navrhovateľom tak, ako bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/751/89, zo dňa 14.11.1989 a náhrady škody spôsobenej nesprávnym rozhodnutím súdu vo výške 18.000,- eur, zamietol.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovatelia svoj návrh odôvodnili tým, že v roku 1990 na podnet advokátky G. K. podala Generálna prokuratúra SR sťažnosť pre porušenie zákona proti právoplatnému rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 8C/751/89-18, zo dňa 14.11.1989, ktorým tento zrušil podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam zapísaným do pozemkovej knihy k.ú. N. vo vl. č. XXXX ako pod č.p. XX XXX, XX XXX a prikázal ich do vlastníctva navrhovateľky v 1. rade. Najvyšší súd SR na základe sťažnosti Generálnej prokuratúry SR svojim rozsudkom č.k. 1Cz 21/01 zo dňa 20.4.1991 zrušil právoplatný rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 8C/751/89-18, zo dňa 14.11.1989 pre nezákonnosť a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa novým rozsudkom zamietol zrušenie podielového spoluvlastníctva. Konanie Generálnej prokuratúry SR bolo podnetom, že syn G. K., O. Hafera, v roku 1994 na Notárskom úrade v Čadci osvedčil veľkú časť parcely z parc. č. XXXXX. Ďalším dôsledkom konania Generálnej prokuratúry SR boli značné prieťahy v dedičskom konaní po neb. O. T., ktoré prebiehalo od roku 1985 do roku 2000. Po vydaní rozsudku Najvyššieho súdu SR podali prostredníctvom advokáta dovolanie, ale to bolo zamietnuté.

Navrhovatelia podaním doručeným súdu dňa 1.8.2014 upravili znenie časti návrhu, tak že žiadali zrušenie rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 7C/303/91, zo dňa 6.12.1991 a prikázanie vlastníckeho práva navrhovateľom tak, ako bolo rozhodnuté v rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/751/89, zo dňa 14.11.1989. Vzhľadom na obsah podania súd posúdil návrh navrhovateľov v časti o zrušení rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 7C/303/1991, zo dňa 6.12.1991, ako návrh na obnovu konania a vec postúpil na konanie na vecne a miestne príslušný súd.

Odporca podaním doručeným súdu dňa 10.3.2015 žiadal návrh zamietnuť. V podaní uviedol, že v časti návrhu, ktorým sa navrhovatelia domáhajú zrušenia rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 7C/303/1991, zo dňa 06.12.1991 bola vec postúpená na konanie na Okresný súd Čadca. V časti návrhu o prikázanie vlastníckeho práva navrhovateľom na základe rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/751/1989, zo dňa 14.11.1989, odporca poukázal na skutočnosť, že rozsudok bol vydaný v konaní o zrušenie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, pričom účastníkmi konania boli spoluvlastníci dotknutej nehnuteľnosti. Keďže odporca nebol účastníkom predmetného konania, nemá pasívnu vecnú legitimáciu v spore o zrušenie podielového spoluvlastníctva a nemá právny záujem na tomto spore. Keďže v konaní na príslušnom súde bola vec právoplatne vyriešená, navrhovatelia nemôžu mať naliehavý právny záujem na ďalšom konaní. Navrhovatelia nepreukázali, že by nimi namietané rozhodnutie spĺňalo kritériá nezákonnosti, a teda že by bolo zrušené po svojej právoplatnosti pre nezákonnosť. Odporca uplatnil aj námietku premlčania, a to z dôvodu uplynutia 10-ročnej premlčacej lehoty, nakoľko namietané rozhodnutie bolo vydané v roku 1991 a návrh bol doručený na súd až dňa 22.1.2014. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, tento nárok ustanovenia zákona č. 58/1969 Zb. neupravujú.

Na pojednávaní dňa 27.3.2015 navrhovatelia uviedli, že náhradu škody si uplatňujú titulom nezákonného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, pričom uplatňovaná náhrada škody pozostáva z majetkovej škody vo výške 2.500,- eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia a z nemajetkovej ujmy vo výške 15.500,- eur. Súd po právnej stránke vec posúdil podľa § 1 ods. 1 veta prvá, § 4, § 9 ods. 1 písm. b), § 10, § 18 ods. 1, § 20, § 22 ods. 1, § 25 ods. 2 zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Súd prvého stupňa mal vykonaným dokazovaním preukázané, že Okresný súd Čadca rozsudkom č.k. 8C/751/89-18, zo dňa 14.11.1989 zrušil podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam zapísaným do pozemkovej knihy k.ú. N. vo vložke č. XXXX ako mpč. XXXXX, XXXXX, ktoré sú totožné s parcelami vedenými v SG v J., EN č. XXXXX, zastavaná plocha pod domom č. XXX o výmere XX m², EN č. XXXXX zastavaná plocha XXX m², zastavaná plocha XXX m², zastavaná plocha XXX m² a všetky nehnuteľnosti prikázal do vlastníctva navrhovateľky W. Ostružárovej. Jej uložil povinnosť vyplatiť ustupujúcich spoluvlastníkov. Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 1Cz/21/91, zo dňa 30.04.1991 rozhodol, že rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 8C/751/89-18, zo dňa 14.11.1989 bol porušený zákon. Preto napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Čadca na ďalšie konanie. Okresný súd Čadca v novom konaní pod sp.zn. 7C/303/91 rozhodol rozsudkom č.k. 7C/303/91-70, zo dňa 6.12.1991 a zrušil podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnosti zapísanej do pozemkovej knihy k.ú. N. vo vložke č. XXXX ako mpč. XXXXX, ktoré sú totožné s parcelami vedenými v SG v J., EN č. XXXXX, ktorá v prírode predstavuje zastavanú plochu pod domom č. XXX o výmere XX m² a túto parcelu prikázal do vlastníctva navrhovateľky W. T., bez povinnosti vyplatiť ustupujúcich spoluvlastníkov. Návrh, aby súd zrušil spoluvlastníctvo k parcele zapísanej do pozemkovej knihy vo vložke č. XXXX ako mpč. XXXXX v k.ú. N., ktorá je totožná s parcelou EN č. XXXXX a ktorá v prírode predstavuje zastavanú plochu o výmere XXX m², zastavanú plochu o výmere XXX m² a zastavanú plochu o výmere XXX m², zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 16Co 100/92, zo dňa 17.3.1992, rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 7C/303/91-70, zo dňa 6.12.1991 v napadnutej časti potvrdil. Uvedené skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné.

Predmetom konania po postúpení časti návrhu, týkajúceho sa zrušenia rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 7C/303/91, zo dňa 6.12.1991 na vecne a miestne príslušný súd, zostal predmetom konania návrh na prikázanie vlastníckeho práva navrhovateľom tak, ako bolo rozhodnuté v rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/751/89, zo dňa 14.11.1989 a uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 18.000,- eur titulom nezákonného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č.k. 1Cz 21/01, zo dňa 20.4.1991.

Navrhovatelia listom zo dňa 23.7.2014 a následne listom zo dňa 25.8.2014 požiadali odporcu o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

V prípade uplatnenia si predmetného nároku titulom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o objektívnu zodpovednosť štátu za škodu, kde sa vyžaduje súčasné splnenie troch podmienok, a to 1) nesprávny úradný postup orgánu štátu, alebo nezákonné rozhodnutie; 2) existencia škody, resp. nemajetkovej ujmy a 3) príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím.

Neexistencia čo len jednej z podmienok zodpovednosti má za následok zamietnutie celého nároku.

Navrhovatelia sa v konaní domáhali náhrady škody vo výške 18.000,- eur, a to titulom nezákonného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR rozsudkom sp.zn. 1Cz/21/91, zo dňa 30.4.1991.

Okresný súd neakceptoval námietku odporcu, týkajúcu sa predčasnosti podania žaloby vo vzťahu k navrhovateľovi v 2. rade z dôvodu, že nepodal návrh na predbežné prerokovanie nároku, nakoľko

túto žiadosť podali obidvaja navrhovatelia. Keďže odporca v priebehu konania odmietol uvedený nárok ako nedôvodný, bola zahojená podmienka predbežného prerokovania nároku v priebehu konania. Predbežné prerokovanie nároku je nevyhnutnou podmienkou, aby sa mohol poškodený domáhať svojho nároku na súde.

Odporca vzniesol aj námietku premlčania z dôvodu, že navrhovatelia si odvodzujú svoj nárok na náhradu škody od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cz/21/91, zo dňa 30.04.1991. Podľa ust. § 22 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, najneskôr sa toto právo premlčí za desať rokov odo dňa, keď poškodenému bolo doručené (oznámené) nezákonné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda. Táto lehota neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Keďže v konaní nebolo jednoznačne preukázané, kedy navrhovateľ v 1. rade prevzal tvrdené nezákonné rozhodnutie, súd ustálil začiatok plynutia premlčacej lehoty na deň 6.12.1991, kedy vo veci opätovne rozhodol Okresný súd Čadca v konaní pod sp.zn. 7C/303/91. Vzhľadom k tomu, že žalobný návrh bol podaný na súd dňa 22.1.2014, posúdil súd námietku premlčania podanú odporcom ako dôvodnú.

Napriek premlčaniu uplatneného nároku sa súd zaoberal aj vyhodnotením vyššie uvedených podmienok na priznanie náhrady škody. Konštatoval, že aj v prípade, že by nárok navrhovateľov nebol premlčaný, aj tak by bol daný dôvod na zamietnutie ich návrhu. Prvou podmienkou na priznanie uplatneného nároku je preukázanie nezákonného rozhodnutia. K rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR č.k. 1Cz 21/01, zo dňa 20.4.1991 uviedol, že zák. č. 58/1969 Zb. jasne v § 4 špecifikuje nezákonné rozhodnutie, ktorým je také rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť a ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Okolnosti uvádzané navrhovateľmi v návrhu budú predmetom obnovy konania na príslušnom súde, ktoré nebolo ku dňu rozhodnutia súdu právoplatne skončené. Uvedené rozhodnutie nebolo ani následne zrušené pre nezákonnosť, čo nebolo medzi účastníkmi sporné. Preto súd ustálil, že neboli naplnené podmienky uvedené v ust. § 4 zák. č. 58/1969 Zb., keďže predmetné rozhodnutie nemožno kvalifikovať ako nezákonné. Navrhovatelia teda nepreukázali už prvú z nevyhnutných podmienok na priznanie nároku titulom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ako bolo vyššie uvedené, nesplnenie čo len jednej z vyššie uvedených podmienok (nezákonné rozhodnutie, škoda, príčinná súvislosť medzi nimi) má za následok zamietnutie návrhu, preto sa súd ďalšími podmienkami, t.j. preukázaním škody a príčinnej súvislosti medzi ňou a nezákonným rozhodnutím nezaoberal a návrh v tejto časti zamietol.

Navrhovatelia sa v konaní domáhali aj príkázania vlastníckeho práva navrhovateľom tak, ako bolo rozhodnuté v rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/751/89, zo dňa 14.11.1989. Z hľadiska obsahu súd návrh posúdil, ako návrh na určenie podľa ust. § 80 písm. c) O.s.p.. Podmienkou pre úspešnosť takéhoto návrhu je preukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem existuje vtedy, ak prípadné rozhodnutie súdu by bolo spôsobilé ovplyvniť právne postavenie navrhovateľov. Pokiaľ by toto rozhodnutie priamo či nepriamo neovplyvnilo právne postavenie navrhovateľov, nie je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

V konaní bolo preukázané, že rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 8C/751/89-18, zo dňa 14.11.1989 bol zrušený rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cz/21/91, zo dňa 30.4.1991. Účastníkmi predmetného konania na Okresnom súde Čadca vedenom pod sp.zn. 8C/751/89 bola navrhovateľka v 1. rade W. T. v postavení navrhovateľky a O. Q., nezv. V. W., G. K. a T. N., všetci v postavení odporcov. V ďalšom konaní Okresný súd Čadca vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 7C/303/91-70, zo dňa 6.12.1991, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 100/92, zo dňa 17.3.1992. Právoplatný rozsudok súdu možno napadnúť návrhom na obnovu konania podľa ust. § 228 a nasl. O.s.p.. Návrh na obnovu konania môže podať účastník pôvodného konania, prípadne jeho právny nástupca. V prípade, ak vecne a miestne príslušný súd rozhodne o povolení obnovy konania, vec sa znova prejedná a ak súd dospeje k záveru, že treba rozhodnúť vo veci inak, rozhodnutie zmení a toto nové rozhodnutie nahradí pôvodné rozhodnutie.

V danom prípade o návrhu na obnovu konania vedeného pod sp. zn. 7C/303/1991 (predtým 8C/751/1989) je vecne a miestne príslušným v súlade s ust. § 232 ods. 1 O.s.p. na konanie súd, ktorý vo veci rozhodoval v prvom stupni, t.j. Okresný súd Čadca. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa v prejednávanej veci o návrhu na obnovu konania nebolo právoplatne rozhodnuté. Súd prvého stupňa ustálil, že vzhľadom na prebiehajúce konanie o obnove konania na Okresnom súde Čadca, nie je preukázaný naliehavý právny záujem navrhovateľov na požadovanom určení.

Na základe uvedeného, preto súd návrh navrhovateľov v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. V konaní úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania, keďže mu žiadne nevznikli.

Proti rozsudku podali navrhovatelia včas odvolanie z dôvodu, že rozsudok je nesprávny. Uviedli, že svojim návrhom sa domáhajú náhrady škody, ktorá im bola spôsobená nezákonným rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cz/21/91. Súd prvého stupňa ich dostal do omylu svojim opravným uznesením, ktoré bližšie nešpecifikujú. Zdôraznili, že nie je pravdou, že sa nedomáhajú zrušenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cz/21/91, zo dňa 30.4.1991. Podľa ich návrhu ma súd prvého stupňa prejednať, či Generálna prokuratúra SR porušila zákon. V tomto smere súd nekonal. Preto ide o prieťahy v konaní, zapríčinené nečinnosťou súdu.

Odvolaním sa domáhajú, aby odvolací súd zrušil prvostupňový rozsudok a aby vo veci konal sám.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľov nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.). Vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keďže pre jeho nariadenie neboli dané zákonné podmienky vyplývajúce z ust. § 214 ods. 1 O.s.p. (nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania nevyžadoval dôležitý verejný záujem). Rozsudok verejne vyhlásil dňa 24.5.2016 (§ 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.).

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa odvolací súd potvrdil, pretože je vo výroku vecne správny. Stotožňuje sa v celom rozsahu s jeho odôvodnením a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). Prvostupňové rozhodnutie poskytuje jasnú a správnu právnu argumentáciu k otázke splnenia podmienok pre vznik práva na náhradu škody z dôvodu nezákonného rozhodnutia, ako aj k otázke existencie naliehavého právneho záujmu na navrhovateľmi požadovanom určení. Odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje na správne dôvody uvedené v prvostupňovom rozhodnutí.

Navrhovatelia v odvolací namietajú aj to, že súd prvého stupňa sa nezaoberal s otázkou, či Generálna prokuratúra SR svojim postupom porušila zákon. Navrhovatelia sa však takéhto určenia vo svojom návrhu nedomáhali, a preto táto otázka ani nebola predmetom prvostupňového konania. Odvolací súd preto odvolanie navrhovateľov vyhodnotil v celom rozsahu ako nedôvodné.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodoval podľa ust. § 224 ods. 1, v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Aj keď bol odporca v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, žiadne trovy si v ňom neuplatnil, a preto mu ani neboli priznané.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.